

Sapzuigers. — Dr. Thijsse vermeldt in 't Vogelboekje en Vogeljaarboek het likken aan sappen van bloedende boomen alleen van pimpelmeezen. Ik zag nu op 22 April in een pas gesnoeiden haagbeuk in den Leidschen hortus een mannetjes koolmees hetzelfde doen. Den volgenden dag kwam in denzelfden boom ook een pimpel. Het sap was vrij dun en had voor mij niet den minsten smaak.

Oegstgeest.

E. DE RAAT.

Roeken, graan en insecten. — In „Aquila”, orgaan van het Hongaarsch Ornithologisch Instituut vertelt Josef Busits het volgende: „In Mei werd een van onze suikerbietaanplantingen getroffen door een rupsenplaag van de uil *Agrotis*. Het zag er naar uit, of de heele aanplant te niet zou gaan. Ik liet de rupsen inzamelen door kinderen, maar dat gaf weinig. Toen kwam ik op het denkbeeld, om roeken naar dat land te lokken en ik liet er een zak vol maiskorrels uitstrooien. Dienzelfden avond reeds zat een troepje roeken op die mais. 's Morgens kwamen zij terug, bleven een uur, kwamen 's middags in grooter aantal terug en 's avonds ook. Nu kwamen iederen dag meer roeken en na vier dagen kon ik de kinderen afdanken. De roeken boorden langs iedere biet aan drie kanten in den grond, totdat zij de rups hadden gevonden en ik kon duidelijk zien, dat zij niet zochten bij bieten met geheel gezonde bladeren. Den vijfden dag zag het veld zwart van de roeken en na tien dagen waren de rupsen opgeruimd.”

T.

Kruisbekken. — We hebben dit jaar weer een kleine invasie van kruisbekken. Op Texel zijn troepen gezien van 4 tot 8 stuks. Wie weet er meer van?

T.

Vogels in Bergen (N. H.). — Aan de opgave van den Heer F. van Alphen in De Lev. Natuur XXXII, 1928/29, blz. 159, kan ik nog toevoegen: Koekoek, witte kwikstaart, roodborstje, ekster, gekraagd roodstaartje, groenvink, boompieper, Vlaamsche gaai, wulp, scholekster, tureluur, kievit, koolmees, kauwtjes, gierzwaluwen, lijsters, spreeuwen in grooten getale. De reigerkolonie bevond zich nog in blakenden welstand. Dit lijstje is natuurlijk nog voor uitbreiding vatbaar. Waar bosch, duin en weide op elkaar stooten moet de verscheidenheid ongetwijfeld nog grooter zijn.

Bergen, Juni '29.

J. TEN HAGEN.

De winter van 1929. — Naar aanleiding van uw vragen om inlichtingen over de enorme vogelsterfte dezen winter, het volgende. Uit den aard der zaak had ik te weinig tijd om de kust van Noord-Beveland geheel af te zoeken, doch op de enkele plaatsen waar ik tijdens en na de vorstperiode kwam, bleek me dat overal de hoogwaterlijn gespikkeld was door de vogelcadavers. Zoo vond ik aan de duinen van N. Beveland over een lengte van ± 500 M. een tiental doode wulpen. Aan het strand van de Sophia-polder (Noord-kust, ten westen van Wissenkerke) lagen in de week na Paschen over ± 400 M. 9 doode wulpen, één brilduiker, één witoog eend, 3 wilde eenden, één gans en één fuut. Deze laatste was nog volkomen gaaf en droog, terwijl de andere cadavers allen doornat waren.

Hier aan den Zuidkant, bij het Kortgeensche Veer, hebben getracht te overwinteren honderden meerkoeten, waarvan er bij de strenge Februari-vorst tientallen zijn omgekomen. Ook werden er op een middag door eenige schooljongens meerderen doodgeslagen, die aan het ijs waren vastgevroren; hiervoor hebben die jongens van het hoofd der school flinke terechtwijzingen gekregen.

Verder vond ik aan de Zuidkant nog een scholekster, mager en ellendig, doch nog loopend, maar zoo dat ik ze pakken kon en zag, dat de helft van den ondersnavel ontbrak; die was dus ook wel ten doode opgeschreven.

Waterhoentjes hebben zich voor een deel weten te redden, door nog meer de bewoonde streken op te zoeken; zoo werd er een gepakt, met ijs aan de pooten, bij mij voor de deur, die verder is overwinterd in mijn kippenhok. De meeuwen werden gevoerd met aardappelen en brood, en haalden dat overal weg, tot vlak voor de huisdeuren.

Droogte in de duinen. — In het midden van Juli 1929 was de Buiten Mui op Texel bijna geheel droog. De bodem van de plas was goed begaanbaar, een beetje slipperig